

הוסן ע"י סוכל עיין הדף

ת.ד. 43087, הר נוף, ירושלים • מיקוד 91430

טל/פקס 6515004 (אחה"צ) daf@dafyomi.co.il

זבחים דף כ"ב ע"א

כיוור או כלי שרת שאינו מכיל מים כדי לקדש בו ארבעה כהנים, מה דינו? [תד"ה קודם].

לרש"י	לקדש ממנו	לקדש ממנו במים ששאב מכלי גדול	כשחיברו להיות דד לכיוור
לרש"י	פסול	פסול	כשר
לתוס'	פסול	כשר	כשר

טיט הנדוק שפרה שוחה ושונה ממנו [שכשר להשלים למי מקוה וכיוור וכן לרביעית], מה דינו באופנים דלהלן? [תד"ה למעוטי].

לרש"י בסוכה	לעשות מקוה שלם ממנו	להטביל בו כשהוא משלים למקוה	להטביל במים שבמקוה כשהוא משלים
לרש"י בסוכה	פסול	כשר	כשר
לתוס'	פסול	פסול ¹	כשר

מקוה שכבר היו בו מ' סאה, ונתן לתוכו סאה של מי פירות או מים שאובים, ונטל ממנו סאה, מה דינו? [תד"ה נתן].

כשעשה כן עד רובו	במי פירות וכדומה	במים שאובים
כשעשה כן עד רובו	כשר	כשר
כשעשה כן ביותר מרובו	פסול	כשר

¹ תוס' הוכיחו מהסוגיא בסוכה שהגם שכשר טיט הנדוק להשלים, מ"מ א"א להטביל בו, דדימתה אותו שם הסוגיא לאויר סוכה שמצטרף לסכך להשלים אמנם אין ישנים תחתיו, וכן כאן הגם שמצטרף - אין מטבילין בו. וכן הוכיחו ג"כ מהמשנה במקואות.

הוסן ע"י כולל עיין הדף

ת.ד. 43087, הר נוף, ירושלים • מיקוד 91430

טל/פקס 6515004 (אחה"צ) daf@dafyomi.co.il

זבחים דף כ"ב ע"ב

טמא שעבד במקדש, האם עבודתו פסולה גם בדיעבד?

בטמא מת	בטמא שרץ ²	
כשרה ³	פסולה	לזקני דרום
פסולה	פסולה	לשאר תנאים ואמוראים

האם כהן שנטמא בשרץ מרצה בקרבן ציבור? [תד"ה אי הכי].

לשיטת רבינו תם	לשיטת רש"י בסוגיא [עי' שטמ"ק]	
מרצה ⁵	אינו מרצה ⁴	לזקני דרום
מרצה	מרצה ⁶	לשאר תנאים ואמוראים

אליבא דזקני דרום, האם הותר הפסח בטומאה באופנים הבאים?

ביחיד - לשחוט עליו קרבן	בציבור - להכנס לעזרה טמאים	
הותר	לא הותר ⁷	טמא שרץ
לכתחילה: לא הותר בדיעבד: הותר ⁸	הותר	טמא מת

² וכתבו בתד"ה אבל, דה"ה טמא מת ביום שביעי שלו, דכיון שאפשר לשחוט ולזרוק עליו ויאכל הקרבן לערב, לא מדחי בציבור לכתחילה, ואינו מותר ביחיד בדיעבד [גם לזקני דרום].

³ וסברתם, דמתוך שמצינו בטמא מת שמרצה בציבור לכתחילה - דמקריבים בטומאת מת, ה"ה שביחיד מרצה בדיעבד. אבל בשאר טומאות כיון שאינו מרצה בציבור אינו מרצה ביחיד אפי' בדיעבד.

⁴ ודרשו מכפרין כמתכפרין, וכמו שבמתכפרין הותרה רק טומאת מת ולא טומאת שרץ, כך בכהן המכפר הותרה רק טומאת מת ולא טומאת שרץ.

⁵ כן כתב ר"ת בפירוש בתוס', ומה שכתוב בגמ' שדוקא טמא מת מרצה בציבור אבל לא טמא שרץ, הכוונה לריצוי גדול שמותר באכילה, משא"כ בטמא שרץ שהגם שמרצה אסור באכילה.

⁶ לשון הגמ' קסברי זקני דרום וכו', משמע שהחולקים עליהם ס"ל שכן מרצה וכן הוא שיטת רש"י, ועי' שטמ"ק.

⁷ דלא הותרה טומאה בציבור אלא במקום שאם לא תותר היו נדחין לפסח שני, וכיון ששוחטים על טמא שרץ כיון שיכול לאכול פסחו לערב [לשיטת זקני דרום - אמנם איכא פלוגתא בזה בפסחים], לא הותרה טומאת שרץ בציבור להכנס לעזרה אלא שולחים את הקרבנות לעזרה ויעשו הכנים הטהורים.

⁸ ומה שכתוב שיעשה פסח שני אם היה טמא בפסח ראשון, הוא למצוה לכתחילה, אבל בדיעבד משלח קרבנותיו. ועי' לקמן דף כ"ג ע"א בתד"ה זקני, שהמשנה בפסחים חולקת, וס"ל שפסול גם בדיעבד, וכן ס"ל לאמוראים בסוגיא דלהלן.